

Albert Sàez, expresident del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA)

“Els components primordials en la formació d’un periodista són la lectura i la redacció”

Albert Sàez Casas va ser president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals entre gener de 2008 i abril de 2009. Nascut a Barcelona l’any 1965, és Doctor en Comunicació i professor a la Universitat Ramon Llull. Ha estat sots director de l’Avui i membre del comitè editorial de El Periódico. En aquesta entrevista aborda la situació actual del periodisme.

Com definiria el sector de la comunicació?

El sector de la comunicació és el conjunt d’empreses i mediadors que es dediquen a produir continguts per ser consumits a través de mitjans de distribució massius. L’integren una sèrie d’empreses, i els seus treballadors, que generen continguts per als mitjans de distribució massiva.

Quin tipus d’indústria aplega?

A parer meu, en aquest àmbit hi ha cinc grans actors: els productors de continguts, els distribuïdors, l’apartat tecnològic, la publicitat i els anunciants i les institucions.

Quines són les ocupacions més demandades als mitjans de comunicació?

Bé, en els darrers anys, hi ha hagut molta demanda del sector institucional. Però ara està tot parat.

Per què?

En aquest moment hi ha tres crisis: la crisi econòmica, la crisi del model de negoci, els mitjans ja no saben què venen, ni d’on poden tenir recursos, i, després, hi ha una crisi professional, dels rols tradicionals.

Aquesta crisi comportarà canvis profunds en el sector?

Jo crec que hi ha un problema estructural, que encara no sabem com resoldre. Considero que cal arreplegar-se als orígens. Quina és la funció? Servir als ciutadans. Si els serveixes convoques una audiència i vens publicitat. En el moment que tu ja no dones aquest servei, perquè l’audiència ja s’autoabasteix per altres vies o perquè no distingeixen entre el teu servei i els propis anuncis... doncs aleshores...

Quin és el paper del professional del periodisme en aquesta situació?

Avui en dia hi ha un gran menyspreu pels continguts i, per tant, un menyspreu pels qui fan els continguts. El periodista ha de recuperar el seu caràcter intel·lectual. I això és un problema de mentalitat.

Quin ha de ser el perfil formatiu d'aquest professional?

Els components primordials en la formació d'un periodista són la lectura i la redacció. I, evidentment, també el pensament. A banda, cal comptar també amb un pòsit cultural, suficient per entendre el món, que ajudi a entendre què passa exactament.

I quines aptituds són les més buscades?

Ha de disposar de la capacitat necessària per saber explicar el que passa. Perquè els programaris informàtics canvien amb el temps, però aquest requeriment no. El millor consell que es pot donar als aspirants a periodista és que treballin molt. El periodisme, al final, és trobar i explicar històries. El dia que expliques una bona història ets feliç, i el dia que vas a una roda de premsa no tant. Però això també els hi passa als enginyers.

Són així els nous periodistes?

Els joves llicenciats són bons en coneixements sobre tecnologia i en allò que es podria qualificar de "capacitat de treball multitasca". En canvi, són fluixos en cultura i en escriptura. Això no afecta només als aspirants a periodista, si no al conjunt de les noves generacions. A més, tenen una capacitat d'esforç mínima, cosa que per un treball liberal és una complicació afegida.

Els canvis tecnològics són una oportunitat...

Si, però hi ha un risc de tecnificació i de mantenir les essències d'una professió sense veure la seva evolució. Vull dir, abans hi havia un dissenyador, un periodista, un picador, un *tio* de tallers... ara tot això ho fa una sola persona. Això ho pots viure com que estàs fent coses que no et toquen, o ho pots viure com que tens més control sobre el teu propi producte. És a dir, que entre el que tu escrius i el que veu el lector, hi ha menys mans.

Quina sortida hi ha per aquesta situació que defineix?

El panorama actual ens porta a un moment fundacional de la professió. A un replantejament. Cal tornar a explicar històries, a donar el servei que implica el periodisme.

Destacats:

"El millor consell que es pot donar als aspirants a periodista és que treballin molt."

Cofinançat per:

